

Het zwembad



Anna staart door het raam.
Daar staat het schuurtje.
En dan krijgt ze een idee.
In het schuurtje staat een zwembad!
Het is leeg en het staat op zijn kop.

In de zomer staat het buiten.
Dan doet pap er water in.
Met de tuinslang.
Tot het helemaal vol is.

Maar nu gaat dat niet.
Met al die sneeuw.
En die kou.

‘Konden we maar zwemmen,’ zucht Anna.
Ze denkt diep na.
En dan weet ze het!

'Sam, ik heb een plan,' zegt ze.
Ze doet de deur weer open.
Brrr!
Wat is het koud.
De tuin is wit.
Haar schoenen worden nat.
Haar voeten zijn koud.
Maar ze voelt het niet.



‘Help je mee, Sam?’
Anna sleurt aan het zwembad.
Het is niet zwaar,
want het zit nog vol met lucht.

Pap vergat om de lucht eruit te halen.
‘Dan moet ik het niet oppompen,’
lachte hij.
‘Lekker handig!’

Maar het is een log² ding.
Het past maar net door de deur.
‘Oef,’ denkt Anna.
Ze heeft het warm.
Ook al is het koud.

Ze schuift de bank opzij.
Het tapijt rolt ze op.
Die kist moet nog weg.
Zo!
Nu is er veel plaats!

‘Wat wil je doen?’ vraagt Sam.
Hij begrijpt er niets van.

‘Kom, Sam, we maken een bad.
Een zwembad binnen.’

Anna haalt de slang.
Die ligt ook in het tuinhuis.
Daar komt water uit.
Voor het zwembad.
Ze draait aan de kraan.
Het lukt!
Traag loopt het bad vol.



'Het lukt!' juicht Anna.
'Kijk eens, Sam!'
Sam lacht.
'Dit is leuk, Anna.
Ik haal mijn zwembroek.
En een handdoek.'
Hij rent snel weg.

Anna wacht.
Op Sam.
En op het bad.
Het duurt zo lang tot het vol is.
Nog even.
Daar is Sam al!
'Zwemmen in de winter!' lacht hij.

